

Igazság!

Világot az Isten teremt,
 Hazát szerez hősök karja:
 Véren szerzik, véért adják:
 Nem azé, aki — akarja!
 Nem veheti el a gyáva,
 Aki érte vért nem ontott,
 Ki a védtelen szomszédra
 Orgyilokkal, lesből rontott!

Nem lesz azon Isten-áldás,
 Nem lesz abból Haza soha!
 Nem lesz abból hű szerető
 Édesanya, — csak mostoha!
 Nem lesz abból édes gyermek,
 Akit lánc köt az örökhöz,
 Nem kell annak az örökrész,
 Visszasír az ősi rögöz!

Nem lehet azt megtiltani
 Se a Napnak, se a szélnek,
 Hogy ne magyar földre süssön,
 Ne vigyen hírt a Testvérnek!
 Nem lehet a magyar szívnek
 Megtiltani, hogy: ne fájjon!
 A gyermeknek, ha elszakadt:
 Édesanyja után vágyjon!

És... hiába fojtják benne .
 Erőszakkal el a vágyat,
 A viharzó lángtenger az
 Elfojtott szikrából támad!
 És... ha a láng onnan tör ki,
 Hol legjobban fogva tartják:
 — A keserű magyar szívből —
 Lángra gyul az egész Kárpát!

Lángba borul a Nagy-Alföld
 És az egész világ látja,
 Hogy csap fel a magas égig
 A hazaszeretet lángja!
 És elhamvaszt minden élő,
 Ki botorul utját állja,
 Nem irgalmaz, nem kegyelmez
 A hazaszeretet lángja!

Hiába verik majd félre
 Az áruló harangot:
 Elnyomja a Talpra magyar!
 A hitvány áruló hangot!
 És... ha minden porrá égett,
 Ami szenny, rongy... és álnokság:
 Ujra éled hamvaiból
 A feltámadt Magyarország!

Hajdu István.

A trianoni béke évfordulójára

Kedves Gyermekeim!

Volt egyszer egy nagyon gazdag család, megvolt mindene, amit kívánt. Volt szép fényes palotája, tele kamrája, sok-sok kényelmes szobája, egyszóval valóságos kis tündérpalota volt a házuk. Ebben élt a család boldogan, megelégedetten. Egyszer kopogtattak a nagy palota kapuján, idegenek kértek bebocsátást a palotába. Jölelkű emberek lakták a szép házat, hogyne engedték volna be azonnal az inségben szenvedőket. Egyik legszebb szobájukat nyitatták ki a számukra s gazdagon terített asztalt tettek eléjük. Aztán úgy bántak velük, mintha csak édes testvéreik lettek volna. Majd újra jöttek, újra mások és azok is menedéket kértek a palotában. Így ment ez jó ideig, amíg megtelt a szép ház minden szobája.